

[Einer Jensen.]

fordi de har maattet benytte dem i denne Periode til at understøtte deres arbejdsløse Medlemmer. Jeg troede ikke, det var den højtærede Minister ubekendt, at forskellige Forbund, som havde Penge, har benyttet disse Midler for at faa oprettet Krisekasser. Jeg kan blot tage den Kasse, jeg selv repræsenterer, Keramikernes Arbejdsløshedskasse. Der er Forbundet gaaet ind med en Kapital for at faa oprettet Krisekasse. I sin Tid, da Metalarbejderne oprettede Krisekasse, gik Forbundet ind med meget væsentlige Beløb. Der er altsaa ikke Spørgsmaal alene om Startkapitalen, der er ogsaa Spørgsmaal om Kontingentet til en saadan Krisekasse, og jeg kan sige til den højtærede Minister, at jeg meget stærkt vilde anbefale — og jeg tror ogsaa, det for mange Kasser Vedkommende skulde lykkes — at faa oprettet Krisekasser, hvis vi kan naa de to Ting, som vort Forslag indeholder, nemlig en Forhøjelse af Statstilskuddet til Arbejdsløshedskasserne kun til tre Fjerdedele af det, det var, da Arbejdsløshedskasserne blev oprettet, og at der gives et Starttilskud paa disse 30 Kr. Hvis vi kan naa de to Ting, er der for mig ingen Trivl om, at der vil blive oprettet mange Krisekasser indenfor Arbejdsløshedskasserne.

Søren P. Larsen: Jeg skal fatte mig ganske kort. Vi har jo haft adskillige Forhandlinger om beslægtede Emner i de senere Aar, og i Tilslutning til de Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat, skal jeg paa Partiets Vegne kun udtale, at vi fastholder den Linie, som vi indførte, da vi ændrede Loven i 1927 og førte Arbejdsløshedsunderstøttelsen tilbage til det forsikringsmæssige Grundlag. Der bliver Venstre staaende, og der er derfor ingen Grund for mig til at forlænge Forhandlingen.

Christmas Møller: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne gøre et Par enkelte Bemærkninger.

Under Forhandlingen om denne Sag i Rigsdagssamlingen 1927—28 gjorde det konservative Folkeparti gældende, at vi selvfølgelig ikke kunde være med til paa grundlæggende Punkter at ændre den Arbejdsløshedslov, som var blevet vedtaget i Rigsdagssamlingen 1926—27, Loven af 1. Juli 1927, og vi kunde derfor erklære, at en Række af de Ændringsforslag, som Socialdemokratiet her stillede, kunde vi ikke være med til. Vi maa sige det samme i Aar: vi vil

ikke kunne være med til at ændre den Arbejdsløshedslov, vi vedtog i 1926—27.

Under den Forhandling, der har fundet Sted, er man jo særlig kommet ind paa Spørgsmaalet om Oprettelse af Krisekasser, og jeg har forstaaet den Forhandling, der er ført mellem den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, og den højtærede Indenrigsminister, saaledes, at man i og for sig fra begge Sider særdeles gerne vil undersøge, om der var Mulighed for at komme længere frem med Hensyn til Oprettelse af Krisekasser, end man allerede er kommet. Vi for vort Vedkommende, der altid, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har interesseret os overmaade meget for Krisekasser, som i sin Tid foranledigede disse oprettet, tror jeg, jeg har Lov til at sige, ved det Forslag, vi stillede om Oprettelse af en alle omfattende Krisekasse, vil selvfølgelig paa samme Maade, som vi har sagt det tidligere, paa samme Maade, som vi ogsaa har hjulpet med til det tidligere, være rede til at gaa ind i en Forhandling om dette Spørgsmaal. Og det vil man jo kunne gøre i det Udvalg, som jeg antager det ærede Medlem vil foreslaa nedsat angaaende denne Sag.

Jeg skal dernæst gøre en enkelt Bemærkning yderligere, og det er den, at i det Folketingsudvalg, som behandler Lovforslaget om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, er der allerede for meget længe siden stillet en Række Forespørgsler til Indenrigsministeriet angaaende Reallønnen og en Sammenligning mellem Arbejdsløshedshjælpens Størrelse i vort Land og i andre Lande, Spørgsmaal, som meget ofte har fremkaldt Debat her i Tinget, og Spørgsmaal, om hvilke man vel har Lov til at sige, at der ikke er fuld Klarhed over dem. Jeg vil gerne bede den højtærede Justitsminister foranledige meddelt Indenrigsministeren, at det paagældende Udvalg tørster efter at faa disse Oplysninger.

P. Munch: Jeg kan ligesom de ærede foregaaende Talere i det væsentlige henvise til de Udtalelser, jeg har haft Lejlighed til at fremsætte under andre Forhandlinger om Arbejdsløsheds-spørgsmaalet. Det maa utvivlsomt erkendes, at den Situation, der indtraadte ved Lovgivningen af 1927, i det væsentlige bestaar uforandret, som den bestod, da denne Lov blev gennemført. Det er ikke lykkedes at komme til en Løsning af de store, vanskelige Spørgsmaal, som den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald fremkaldte i Efteraaret 1927, og heller ikke Arbejdsløsheden selv er blevet